Вступ до АВДІЯ

У Старому Заповіті щонайменше 12 осіб носили ім'я Авдій (що означає «Господній слуга»). Про особисте життя автора книги нічого не відомо, як не визначений і час написання самої книги (найбільш вірогідні дати – 840 або 586 роки до н.е.). Авдій звертався до мешканців Едома, нащадків Ісава, які впродовж усієї своєї історії постійно конфліктували з Ізраїлем – нащадками Якова, брата-близнюка Ісава. Вони жили впродовж 700 років на південь від Мертвого моря в околицях гори Сеїр, а їх столиця Села/Петра була розташована в долині. До скелястої, пересіченої місцевості можна було дістатися лише через вузький каньйон, утворений високими стінами з червоного каменю.

Зміст

1–9 Проголошена загибель Едому

10–14 Причина загибелі Едому

15–21 Опис знищення

Головна тема

Гординя Едома та його участь у спричиненні падіння Єрусалима накликала на нього Божий гнів. Бог засудив Едом і приведе його до власної загибелі. Його непідступне розташування серед скель не дасть йому змоги уникнути знищення, яке на нього чекало. І для нього неминуче настане «Господній день» (вірш 15).

КІНЦЕВІ ПРИМІТКИ 2

АВДІЙ

[3] Історичність цієї книги підтверджується тим, що вона завжди була серед писань 12 пророків єврейського канону ще до новозавітного періоду. Її історична достовірність підтверджується також великою кількістю згадок про існування Едому та едомітів у записах сусідніх країн, а також археологічними дослідженнями. Унікальне розташування міста Петра збігається з описом Авдієм людей, «що живуть у кам'яних печерах» (1:3). Доктор Джек Льюїс пояснює: «До Петри потрапляють через Сік, вузький каньйон довжиною понад 1 кілометр з вертикальними стінами, відстань між якими часто не перевищує 10 метрів. Тут кілька людей могли стримувати цілу армію… без особливих побоювань щодо успішної атаки ворога»[1].

7 аАбо *поранили тебе*, або *вчинили змову проти тебе*

12 аБукв. *коли він став іноземцем*

[15] Вираз «Господній день» у пророків (наприклад, Ісаї 13:6; Єзекіїла 30:3; Йоіла 1:15; 2:1, 11, 31; 3:14; Софонії 1:7; Амоса 5:18) стосується Божого суду, що здійснюється в той чи інший час людської історії. Дивіться статті на стор. 32 коментарів до Матвія, стор. 2 коментарів до 1 Солунян, стор. 15 і 18 коментарів до Об'явлення.

21 аАбо *визволителі*

КІНЦЕВІ ПРИМІТКИ

1. Jack Lewis (1998), *The Minor Prophets* (Henderson, TN: Hester Publications), стор. 92.